

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Pavla Molka v právní věci navrhovatele: **a) APB - PLZEŇ a. s.**, se sídlem Losiná 303, **b) P&P Březina Servis s.r.o.**, se sídlem Losiná 303, obě zastoupeny Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti odpůrci: **město Výsluní**, se sídlem Výsluní 14, zastoupené Mgr. Luděkem Voigtem, advokátem se sídlem Hlavní 241, Svinařov, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2022 – Územního plánu města Výsluní, vydaného zastupitelstvem odpůrce dne 10. 10. 2022, o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 1. 2024, č. j. 40 A 8/2023-179, o návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností napadl odpůrce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým bylo k návrhu navrhovatelek částečně zrušeno v záhlaví uvedené opatření obecné povahy – Územní plán města Výsluní (dále jen „územní plán“), a to v rozsahu pozemků parc. č. 880/2, 880/6, 880/8, 882/1, 882/5, 1074 a 1119, vše v k. ú. Volyně u Výsluní (výrok I.). Současně byl ve výroku textové části územního plánu v kapitole 4.2.7 s názvem Alternativní energetické zdroje zrušen text „výstavby staveb větrné energetiky“ (výrok II.). Ve zbytku byl návrh zamítnut (výrok III.) a odpůrci byla uložena povinnost nahradit náklady řízení (výrok IV.).

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůči napadenému rozsudku. Návrh odůvodnil obecným odkazem na důvody kasační stížnosti, jakož i tím, že k zrušení části územního plánu došlo právní mocí napadeného rozsudku, tj. ke dni 8. 2. 2024, což může znamenat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout navrhovatelkám. Poukázal také na dobu, po kterou navrhovatelky zamýšlejí realizovat svůj projekt, a probíhající řízení vedené před Okresním soudem v Chomutově (dále jen „okresní soud“) o žalobě na určení neexistence věcného práva k pozemku parc. č. 880/4 v k. ú. Volyně u Výsluní, zřízeného ve prospěch navrhovatelky a) smlouvou, od

kteřé stěžovatel odstoupil. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle stěžovatele není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Navrhovatelky ve společném vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedly, že stěžovatel neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní ve vztahu k prokázání konkrétní újmy, která by následkem napadeného rozsudku mohla vzniknout. Jde-li o pozemek parc. č. 880/4, návrh na zrušení územního plánu v části týkající se uvedeného pozemku byl usnesením krajského soudu ze dne 23. 1. 2024, č. j. 40 A 8/2023-171, vyloučen k samostatnému řízení, a tudíž z logiky věci nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku. V této části je návrh předmětem jiného soudního řízení. Jediným následkem napadeného rozsudku je podle navrhovatelek povinnost stěžovatele bezodkladně rozhodnout o pořízení územního plánu nebo jeho změny. Nepoměrně větší újma by naopak vznikla navrhovatelkám, pokud by kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Takový postup by byl rovněž v rozporu s veřejným zájmem na podpoře obnovitelných zdrojů elektřiny. Navrhovatelky proto navrhly, aby kasační soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[4] V projednávané věci podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nutno podotknout, že § 73 s. ř. s. upravuje rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části tento návrh uplatnit nelze, neboť v soudním řádu správním schází zákonný podklad pro jeho použití (srov. usnesení NSS ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010-20). Judikatura Nejvyššího správního soudu však dovodila, že v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části takovýto zákonný podklad představuje citovaný § 107 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015-182, č. 3415/2016 Sb. NSS, odst. [40] až [53]).

[7] Stěžovatel uvádí, že část opatření obecné povahy byla zrušena ke dni právní moci rozsudku a ta již nastala. V řízení o kasační stížnosti platí, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení NSS ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS). Pokud by důvodem pro přiznání odkladného

pokračování

účinku kasační stížnosti měla být samotná skutečnost, že napadený rozsudek již vyvolává právní účinky, byla by zcela popřena povaha kasační stížnosti jako mimořádného opravného prostředku, protože by kasačním stížnostem musel být odkladný účinek pravidelně přiznáván.

[8] Jako další důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvádí dobu, po kterou navrhovatelky zamýšlejí realizovat svůj projekt, a skutečnost, že se stěžovatel u okresního soudu domáhá určení neexistence věcného práva k pozemku parc. č. 880/4. V podaném návrhu stěžovatel blíže neuvádí, jaká újma pro něho z těchto skutečností vyplývá v důsledku napadeného rozsudku. Není ani zřejmé, zda stěžovatel poukazuje na dobu minulou, po kterou navrhovatelky usilovaly o realizaci svého projektu, nebo na případnou budoucí realizaci projektu. Ve vztahu k uvedenému pozemku kasační soud uvádí, že v části, která se ho týkala, krajský soud návrh na zrušení územního plánu usnesením č. j. 40 A 8/2023-171 vyloučil k samostatnému řízení, jež je před ním vedeno pod sp. zn. 40 A 1/2024, a toto řízení přerušil. U návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se očekává dostatečně konkretizované tvrzení o újmě, uvedení jejího rozsahu, včetně možné intenzity. Z takto vylíčených skutečností musí vyplývat, že negativní následek, jehož se stěžovatel ve vazbě na napadený rozsudek krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Stěžovatel musí tyto skutečnosti nejen tvrdit, ale rovněž řádně doložit. Popsaným požadavkům návrh stěžovatele nedostál.

[9] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku odkazuje také na důvody, pro které podává kasační stížnost. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by měl směřovat k prokázání jeho důvodnosti. Důvody pro jeho vyhovění se zpravidla liší od důvodů samotné kasační stížnosti. Jelikož stěžovatel pouze obecně, tedy bez bližší konkretizace, odkazuje na důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud rovněž pouze obecně uvádí, že důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku nelze odvíjet od důvodnosti kasační stížnosti. Nadto je namístě uvést, že podstatná část argumentace stěžovatele, kterou odůvodňuje kasační stížnost, se ubírá směrem k tvrzení, že investičnímu záměru navrhovatelek nebránilo pouze zčásti zrušené opatření obecné povahy, ale i další právní a faktické důvody. Tato argumentace tedy směřuje spíše k popření újmy, která by mohla vzniknout v důsledku právní moci výroku o zrušení části opatření obecné povahy.

[10] Za situace, kdy stěžovatel netvrdil a neprokázal existenci závažné újmy, která by mu hrozila v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku, Nejvyšší správní soud tuto újmu nepoměřoval s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout navrhovatelkám nebo jiným osobám. Stejně tak se nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím nijak nepředjímá, jaké bude jeho rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu